

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΙΑΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Πολλοί άνθρωποι κηρύττουν έκαστος την καλο-καγαθίαν αυτού, αλλά τις θέλει ευρεί άνθρωπον πιστόν;» Παροιμίες 20/κ' 6.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Παρ. 20/κ', Α' Κορ. 12/ιβ' 14-26, Ιερ. 9/θ' 23,24, Παρ. 21/κα', Ματθ. 25/κε' 35-40, Παρ. 22/κβ'.

Ως ένα βαθμό (σε μεγάλο βαθμό στην πραγματικότητα) είμαστε όλοι προϊόντα του περιβάλλοντός μας. Αν και η κληρονομικότητα παίζει σημαντικό ρόλο, οι αξίες που έχουμε, προέρχονται από την οικογένειά μας, την εκπαίδευση και τον πολιτισμό μας. Από τη νηπιακή μας ηλικία επηρεαζόμαστε από όσα ακούμε και βλέπουμε.

Δυστυχώς αυτά που ακούμε και βλέπουμε δεν είναι πάντοτε το καλύτερο για μας. Ο κόσμος γύρω μας είναι αμαρτωλός και μας επηρεάζει αρνητικά. Ωστόσο, έχουμε την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος και τον Λόγο του Θεού που μας παραπέμπουν σε κάτι ανώτερο και καλύτερο από αυτό που ο κόσμος προσφέρει.

Αυτή την εβδομάδα θα εξετάσουμε διάφορες παροιμίες και τις πρακτικές αλήθειες που εκφράζουν, αλήθειες που αν τις ακολουθήσουμε μπορούν να μας βοηθήσουν να ξεπεράσουμε οποιαδήποτε αρνητική επιρροή του αμαρτωλού αυτού κόσμου, και να προετοιμαστούμε για κάτι καλύτερο.

Κυριακή 15 Φεβρουαρίου

ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΙΣΑΞΙΟΙ

Διαβάστε Παρ. 20/κ' 12. Τι μας διδάσκει αυτό το εδάφιο για την αξία των ανθρώπων;

Σε αντίθεση με την θεωρία της εξέλιξης, σύμφωνα με την οποία είμαστε τυχαία προϊόντα του σύμπαντος, η Αγία Γραφή διδάσκει ότι όλοι οι άνθρωποι δημιουργηθήκαμε από τον Θεό (δείτε επίσης Πράξ. 17/ιζ' 26). Αξιοσημείωτο είναι ότι ο Thomas Jefferson υποστήριξε την ισότητα των ανθρώπων στο γεγονός ότι «δημιουργήθηκαν» από τον Θεό. Στον Κύριο, και μόνο σ' Αυτόν, οφείλεται η ισότητα που έχουμε.

Αν και όλοι έχουμε τον ίδιο Δημιουργό, δεν σημαίνει ότι είμαστε και όλοι ίδιοι. Ακόμη και οι πανομοιότυποι δίδυμοι δεν έχουν πανομοιότυπη συμπεριφορά. Στους Κορίνθιους, ο Παύλος μιλάει για τις διαφορές και τονίζει ότι δεν πρέπει να τους δίνουν αίσθηση ανωτερότητας, αλλά να τους βοηθήσουν να δούνε την ανάγκη που έχουν ο ένας για τον άλλον. «Και δεν δύναται ο οφθαλμός να είπη προς την χείρα, Δεν έχω χρείαν σου, ή πάλιν η κεφαλή προς τους πόδας, Δεν έχω χρείαν υμών» (Α' Κορ. 12/ιβ' 21).

Διαβάστε Παρ. 20/κ' 9. Τι άλλο μας καθιστά ισάξιους;

Η αμαρτία είναι ένας ακόμη αντισταθμιστής. Στη ρητορική ερώτηση της παροιμίας, η απάντηση «κανείς» δείχνει την τραγική και απελπιστική κατάσταση της ανθρωπότητας. Όλοι οι άνθρωποι είναι ανίσχυροι και θνητοί, και όλα τα χρήματα και η δύναμη του κόσμου δεν μπορούν να αλλάξουν αυτήν την πραγματικότητα. Ωστόσο, στην Αγία Γραφή βλέπουμε ότι αυτή η κατάσταση δεν πρέπει να μας απελπίσει, επειδή με τη σταυρική θυσία και την ανάσταση του Ιησού δίνεται σε όλους, όσο αμαρτωλοί κι αν είμαστε, η υπόσχεση για αιώνια ζωή. Και αυτή η ζωή είναι το αποτέλεσμα της πίστης μας σ' Εκείνον, και όχι αποτέλεσμα των έργων μας.

«Ο άνθρωπος δεν μπορεί με τα καλά του έργα να αποκτήσει σωτηρία, παρά μόνο μέσω της χάρης που δέχεται ως αμαρτωλός, επειδή ακριβώς πιστεύει στον Ιησού. Πρόκειται για δώρο. Η δικαίωση μέσω της πίστης τοποθετείται πάνω από τη διαμάχη. Και όλη αυτή η διαμάχη θα ολοκληρωθεί μόλις γίνει ξεκάθαρο ότι τα καλά έργα των αμαρτωλών δεν θα μπορέσουν ποτέ να τους δώσουν την αιώνια ζωή.» E. Χουάιτ, Faith and Works, σ. 20.

ΣΚΕΨΗ: Αισθάνεστε ανώτερος ή κατώτερος των άλλων; (Κανονικά δεν πρέπει να συγκρίνεστε με τους άλλους.) Εάν ναι, τι έχει να μας πει ο Σταυρός ως προς την ισότητα;

Δευτέρα 16 Φεβρουαρίου

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Στην Αποκ. 14/ιδ' 13, διαβάζουμε όσον αφορά την αμοιβή των δικαίων, «και τα έργα αυτών ακολουθούσι με αυτούς». Το μέλλον μόνο θα μαρτυρήσει την πραγματική αξία του ατόμου. Οι άνθρωποι μπορεί να καυχώνται ότι έχουν πλούτη, γνώση, φυσική δύναμη, και να τα έχουν όντως. Τι αξία όμως έχουν όλα αυτά στα μάτια του Θεού; Πολλές φορές, τα επιτεύγματα και τα κατορθώματα που οι άνθρωποι θεωρούν σημαντικά ή εντυπωσιακά, στην πραγματικότητα είναι ανούσια. Ας πάρουμε για παράδειγμα τις διασημότητες στο χώρο του θεάματος που έχουν ως ίνδαλμα οι θαυμαστές τους παρά τον άσχημο χαρακτήρα τους. Το τι έχουμε ως ίνδαλμα και λατρεύουμε, φανερώνει το πόσο χαμηλά έχουμε πέσει. Διαβάστε Παρ. 20/κ' 6 (δείτε επίσης Ιερ. 9/θ' 23,24, Μάρκο 9/θ' 35). Σύμφωνα μ' αυτά τα εδάφια τι είναι εκείνο που έχει πραγματική αξία στα μάτια του Θεού;

Δεν είναι μία μεμονωμένη πράξη αγάπης ή θυσίας που θα αποδείξει την ποιότητα των σχέσεών μας, αλλά οι μικρές συχνές πράξεις που κάνουμε καθημερινά με υπομονή και σταθερότητα. Το γεύμα που ετοιμάζεται για την οικογένεια, η προσοχή που δίνεται στον ασθενή γονέα, η συνεχής προσπάθεια στην εργασία, όλες αυτές οι ταπεινές πράξεις πιστοποιούν την αυθεντική σας αφοσίωση. Η διαρκής πιστότητα έχει μεγαλύτερη αξία από τις έντονες, αλλά σπάνιες, πράξεις αγάπης.

Αυτή η αρχή ισχύει και για τη σχέση μας με τον Θεό. Είναι πιο δύσκολο και έχει μεγαλύτερη αξία το να ζούμε για τον Θεό παρά το να πεθάνουμε γι' Αυτόν, καθώς είναι περισσότερος ο χρόνος της ζωής από ότι του θανάτου. Μία άγια ζωή προς τον Θεό, είναι σπουδαιότερη από έναν μαρτυρικό θάνατο για Εκείνον. Οποιοσδήποτε μπορεί να ισχυριστεί ότι πιστεύει και υπηρετεί τον Θεό, το ερώτημα είναι: Μέχρι πότε; Ή όπως είπε ο Ιησούς, «Ο δε υπομείνας έως τέλους, ούτος θέλει σωθή» (Ματθ. 24/κδ' 13).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορείτε μέσα από την υπομονή, την καλοσύνη, και την προθυμία να καλύψετε τις ανάγκες των άλλων, να δείξετε τον χαρακτήρα του Χριστού; Πόσο πρόθυμοί είστε να το κάνετε, ανεξαρτήτου κόστους;

Τρίτη 17 Φεβρουαρίου

«ANAMENE TON KYPION»

Διαβάστε Παρ. 20/κ' 17, 21/κα' 5. Ποιο πρακτικό δίδαγμα μάς δίνουν αυτά τα εδάφια;

Ο κλέφτης που κλέβει το ψωμί το αποκτά πιο γρήγορα από εκείνον που εργάζεται για να το αποκτήσει. Οι πωλητές που πουλούν με ψέματα την κακήπραματείά τους, μπορεί να πλουτίσουν πιο γρήγορα από τον ειλικρινή έμπορο (συγκρίνετε Παρ. 21/κα' 5 με το επόμενο εδάφιο). Ωστόσο, σύμφωνα με την παροιμία, η γλύκα θα μετατραπεί μελλοντικά σε «χαλίκι» και η βιασύνη για απόκτηση πλούτου σε φτώχεια. Στην περικοπή δίνονται διάφορα παραδείγματα που απεικονίζουν την ακρίβεια αυτής της παρατήρησης:

1. Η Κληρονομιά (Παρ. 20/κ' 21). Η γρήγορη απόκτηση της κληρονομιάς (όσο οι γονείς ακόμη ζουν) ακολουθεί την καταδίκη εκείνου που καταριέται τους γονείς του (Παρ. 20/κ' 20). Ο συσχετισμός αυτών των δύο παροιμιών είναι σημαντικός. Είναι σαν να καταριέται ο γιος (ή η κόρη) τους γονείς και να εύχεται τον θάνατό τους. Μπορεί ακόμη και να έχει σχεδιάσει τον θάνατό τους προκειμένου να πάρει την κληρονομιά. Το αποτέλεσμα αυτής της συμπεριφοράς είναι τραγικό: ο λύχνος του θα μετατραπεί σε «βαθεί σκότει» (εδ. 20) και η κατάρα του προς τους γονείς του θα επιστρέψει στον ίδιο, επειδή «εις το τέλος δεν ευλογείται» (εδ. 21).

2. Εκδίκηση (Παρ. 20/κ' 22). Αυτή τη φορά η παροιμία αναφέρεται στο θύμα που μπορεί να έρθει στον πειρασμό να ανταποδώσει το κακό που δέχτηκε. Η συμβουλή που δίνεται είναι, «ανάμενε τον Κύριον». Μόνο τότε θα έρθει η σωτηρία, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι με την εκδίκηση κάποιος ριψοκινδυνεύει. Στις Παρ. 25/κε' 21,22 δίνεται έμφαση στην ίδια συμβουλή χρησιμοποιώντας την παρομοίωση των αναμμένων κάρβουνων στο κεφάλι του εχθρού που δείχνει στην μετάνοια και στην μεταβολή. Εάν δεν προβείς σε εκδίκηση, στις Παρ. 20/κ' 22 δίνεται η υπόσχεση ότι η σωτηρία θα έρθει από τον Κύριο και, με αυτήν την αντιμετώπιση (όπως αναφέρεται στις Παρ. 25/κε' 21,22) θα σώσεις και τον εχθρό σου, νικώντας έτσι «διά του αγαθού το κακόν» (Ρωμ. 12/ιβ' 21).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα του Χριστού όσον αφορά τη νίκη του κακού, με καλό; Γιατί αυτό έρχεται σε αντίθεση με τη φύση μας; Γιατί ο θάνατος του εγώ είναι ο μόνος τρόπος να φτάσουμε σ' αυτό το αποτέλεσμα;

Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου

«ΕΛΕΩΝ ΠΤΩΧΟΝ»

Ο χαρακτήρας του ανθρώπου δεν κρίνεται τόσο από τη σοφία ή τις θρησκευτικές πεποιθήσεις όσο από την προθυμία του να βοηθά τους φτωχούς και τους άπορους. Δεν διαμορφώνει τον χαρακτήρα σου το τι διαθέτεις, αλλά το τι προσφέρεις. Το μέτρο του χαρακτήρα είναι η συμπεριφορά προς τον πλησίον. Ο Σαμαρείτης που έσωσε τον πλησίον του είναι πιο κοντά στη βασιλεία του Θεού από τους ιερείς (Λουκά 10/ι' 26-37). Το βιβλίο των Παροιμιών δίνει έμφαση και εξηγεί αυτήν την προτεραιότητα. Για τον Θεό: Ο πρώτος λόγος για να γίνει αυτή η πράξη προτεραιότητα βρίσκεται στον ίδιο τον Θεό, ο Οποίος προτιμάει το έλεος στους πτωχούς από τον θρησκευτικό ζήλο (Παρ. 19/ιθ' 17, 21/κα' 13). Η ευαισθησία στους φτωχούς και οι αγαθοεργίες μετράνε περισσότερο στον Θεό από ευλαβή πράξη. Για την ακρίβεια, ο Θεός ταυτίζεται τόσο με αυτό το έργο, που όταν προσφέρουμε στους φτωχούς είναι σαν να προσφέρουμε στον ίδιο τον Θεό (Ματθ. 25/κε' 35-40).

Διαβάστε Ματθ. 25/κε' 35-40. Πώς δείχνει αυτή η περικοπή την ταύτιση του Ιησού με εκείνους που έχουν ανάγκη; Πώς αυτή η αλήθεια πρέπει να επηρεάσει τη σχέση μας με αυτούς τους ανθρώπους;

Για τους φτωχούς: Ο δεύτερος λόγος βρίσκεται στον ίδιο τον φτωχό, τον οποίο ο Θεός δημιούργησε όπως και τον πλούσιο (Παρ. 22/κβ' 2). Η ισότητα μεταξύ των ανθρώπων που βασίζεται στο γεγονός ότι ο Θεός τους δημιούργησε όλους, δίνει την ίδια αξία στον φτωχό και στον πλούσιο. Οφείλουμε να αγαπάμε τον πλησίον μας γι' αυτό που είναι: δημιούργημα κατ' εικόνα Θεού.

Επίσης, σκεφτείτε το καλό που κάνει σε σας να βοηθάτε τους στερουμένους. Από τη φύση μας είμαστε εγωιστές και έχουμε την τάση να κοιτάζουμε τον εαυτό μας πιο ψηλά από τους άλλους. Προσφέροντας, μαθαίνουμε την αυταπάρνηση και αντανακλούμε καλύτερα τον χαρακτήρα του Χριστού. Και τι άλλο έχει μεγαλύτερη αξία για μας από ό,τι αυτό;

ΣΚΕΨΗ: Πώς γίνεται να νιώθουμε μεγαλύτερη ικανοποίηση όταν καλύπτουμε τις ανάγκες των άλλων, από ό,τι όταν κάνουμε πράγματα για τον εαυτό μας;

Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ο εβραϊκός όρος για την «εκπαίδευση» έχει ρίζα μία λέξη που σημαίνει «χτίζω» και «αρχίζω». Αυτές οι έννοιες περιλαμβάνονται στην Εβραϊκή ιδέα περί εκπαίδευσης: όταν διδάσκουμε το παιδί (Παρ. 22/κβ' 6), χτίζουμε, ξεκινάμε, και θέτουμε τα θεμέλια για το μέλλον. Οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί είναι υπεύθυνοι για το μέλλον των παιδιών τους, και κατ' επέκταση, για το μέλλον του κόσμου. Ό,τι κάνουμε για τα παιδιά μας σήμερα θα επηρεάσει τις επερχόμενες γενιές της κοινωνίας.

Διαβάστε Παρ. 22/κβ' 6. Ποια είναι η σπουδαιότητα της σωστής εκπαίδευσης των παιδιών;

Είναι αξιοσημείωτο ότι ο όρος που χρησιμοποιείται για την εκπαίδευση είναι ο ίδιος που χρησιμοποιείται για την «αφιέρωση» του ναού (Α' Βασ. 8/η' 63). Το να εκπαιδεύουμε το παιδί μας εγκαίρως, σημαίνει ότι το αφιερώνουμε στον Θεό, κατά τον ίδιο τρόπο όπως τον ναό. Έχει αντίκτυπο στην σωτηρία μας. «Στους γονείς έχει ανατεθεί το σπουδαίο έργο της εκπαίδευσης των παιδιών τους για το μέλλον, την αιώνια ζωή.» Ε. Χουάιτ, Child Guidance, σ. 38. Αυτού του είδους η εκπαίδευση έχει αιώνια επίδραση. Ο απόστολος Παύλος φαίνεται να κάνει νύξη σ' αυτό το εδάφιο όταν αναφερόμενος στην αρχική εκπαίδευση του Τιμόθεου μίλησε για «τα ιερά γράμματα, τα δυνάμενα να σε σοφίσωσιν εις σωτηρίαν» (Β' Τιμ. 3/γ' 15).

Διαβάστε Παρ. 22/κβ' 8,15. Τι αρχές βρίσκουμε εδώ;

Η εκπαίδευση μπορεί να συγκριθεί με την «σπορά». Το μέλλον της κοινωνίας και των παιδιών μας εξαρτάται από αυτά που έχουμε σπείρει. Εάν σπείρουμε «ανομία», τότε θα αποτύχουμε στην εκπαίδευσή μας και θα θερίσουμε συμφορές (εδ. 8). Εάν ο σπόρος μας αγγίξει την καρδιά των παιδιών (εδ. 15), τότε η ράβδος της εκπαίδευσής μας θα απομακρύνει την ανοησία από τα παιδιά μας.

ΣΚΕΨΗ: Πολύ συχνά διδάσκουμε τους άλλους (ιδιαίτερα τα παιδιά μας) με το παράδειγμά μας. Αναλογιστείτε: Τι κληροδότημα αφήνετε; Σε ποια σημεία το παράδειγμά σας θα μπορούσε να ήταν καλύτερο;

Παρασκευή 20 Φεβρουαρίου Δύση ηλίου: 18:08'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Οι γονείς οφείλουν να είναι πρότυπα ειλικρίνειας, γιατί αυτό το καθημερινό δίδαγμα θα αποτυπωθεί στην καρδιά του παιδιού. Απαρέγκλιτες αρχές πρέπει να κυβερνούν τους γονείς σε όλα τα ζητήματα, ιδιαίτερα στην εκπαίδευση των παιδιών τους. Γονείς μην κάνετε υπεκφυγές, μην λέτε ψέματα. Εάν θέλετε το παιδί σας να είναι ειλικρινής πρέπει και εσείς να είστε ειλικρινείς.» E. Χουάιτ, Child Guidance, σ. 151.

«Πολλοί γονείς πιστεύουν ότι εάν παρέχουν τροφή και ενδυμασία στα παιδιά τους, εάν τα μορφώσουν με τα κοσμικά πρότυπα, έχουν κάνει το καθήκον τους. Είναι τόσο απασχολημένοι με τις δουλειές και τις διασκέδασεις που δεν κάνουν την εκπαίδευση των παιδιών τους μελέτη ζωής. Δεν επιδιώκουν να εκπαιδεύσουν τα παιδιά τους ώστε να χρησιμοποιούν τα χαρίσματά τους για την δόξα του Λυτρωτή τους. Ο Σολομών δεν είπε, “Μίλα στο παιδίον εν αρχή της οδού αυτού, και δεν θέλει απομακρυνθή από αυτής ουδέ όταν γηράση.” Αλλά, “Δίδαξον το παιδίον εν αρχή της οδού αυτού, και δεν θέλει απομακρυνθή από αυτής ουδέ όταν γηράση.”» E. Χουάιτ, Child Guidance, σ. 38.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Διαβάστε ξανά Παρ. 22/κβ' 6. Γιατί πρέπει να είμαστε προσεκτικοί με το πώς εφαρμόζουμε αυτό το εδάφιο; Πολλοί γονείς έκαναν σωστή δουλειά στην εκπαίδευση των παιδιών τους, ωστόσο ως ενήλικες αυτά τα παιδιά έκαναν λάθος επιλογές. Γιατί πρέπει να θυμόμαστε πάντοτε την ελευθερία της επιλογής υπό το φως της Μεγάλης Διαμάχης, όταν διαβάζουμε αυτό το εδάφιο;
2. Δείτε τη σκέψη της ημέρας της Τετάρτης. Τι μας δείχνει το γεγονός ότι ικανοποιούμαστε όταν βοηθάμε τους άλλους και ας μην έχουμε κάποιο αντάλλαγμα; Πώς αυτή η αλήθεια μας βοηθάει να κατανοήσουμε γιατί πολλοί πλούσιοι, αν και τα έχουν όλα, είναι δυστυχισμένοι;
3. Αν και δεν είμαστε ίδιοι ως προς τα таланτα, την εκπαίδευση, την εμπειρία και άλλα πολλά, είμαστε ίσοι ως προς το πιο σημαντικό πράγμα: Έχουμε όλοι την ανάγκη του Σταυρού για τη σωτηρία μας. Τι μας διδάσκει αυτό για το θέμα της ισότητας και της αξίας των ανθρώπων; Πώς πρέπει αυτή η αλήθεια να επηρεάσει τον τρόπο που συμπεριφερόμαστε στο συνάνθρωπό μας;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

